

Διαβάσαμε άρθρο του Μάνου Δούκα με τίτλο «Οι επαναστατικές ονειρώξεις του Πριν και η "αριστερή" κριτική του στον Πελετίδη και τους άλλους κομμουνιστές δημάρχους». Το άρθρο υποτίθεται ότι απαντά σε άρθρο της Μαρίας Μπικάκη που δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ σχετικά με τους δημάρχους του ΚΚΕ.

Ο συντάκτης του άρθρου ισχυρίζεται (λαθεμένα) ότι το ΠΡΙΝ αμφισβητεί την «κοκκινίλα» του Κ. Πελετίδη και των άλλων δημάρχων του ΚΚΕ. Όμως οι απαξιωτικοί και προσβλητικοί χαρακτηρισμοί που χρησιμοποιεί ενάντια στην συντρόφισσα Μαρία Μπικάκη, μετατρέπουν το άρθρο σε μια «κιτρινίλα» στην αριστερή μπλογκόσφαιρα.

Στο πλαίσιο ενός διαλόγου προωθητικού για την κομμουνιστική αριστερά σχετικά με τα άκρως επίκαιρα όσο και ιδιαίτερου πολιτικού ενδιαφέροντος ζητήματα της φύσης του τοπικού κράτους και του περιεχομένου της παρέμβασης στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, αναδημοσιεύουμε την απάντηση της συντρόφισσας Μ. Μπικάκη:

Για τους σχολιασμούς στην άποψή μας για τις δημοτικές αρχές του ΚΚΕ

Μαρία Μπικάκη

Το άρθρο μας στο Πριν στις 10/2/2019 για τα κριτήρια της στάσης των κομμουνιστών απέναντι στην αστική διαχείριση και τα πεπραγμένα στους δήμους που τη διοίκηση έχουν παρατάξεις του ΚΚΕ και προβάλλονται ως υποδείγματα, είχε αποδοχή και ταυτόχρονα αντιμετωπίστηκε με πληθώρα σχολίων σε Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Θεωρούμε θετικό να εκφράζονται διαφωνίες, διαφορετικές προσεγγίσεις και να υπάρχει διάλογος για το χαρακτήρα της τοπικής διοίκησης, τα περιθώρια άσκησης φιλολαϊκής πολιτικής και για τα κριτήρια που θέτουμε για το πώς χρειάζεται να σταθεί ένας κομμουνιστής δήμαρχος στο μνημονιακό περιβάλλον της δημοσιονομικής σταθερότητας, της επιτροπείας και του Κλεισθένη.

Προφανώς και επιδέχεται κριτική η κριτική μας στη μυθοποίηση των πεπραγμένων αυτών των δήμων. Όμως, διαβάσαμε επιθετικά σχόλια από φίλους του ΚΚΕ με διαστρεβλώσεις, ειρωνείες και προσβλητικές εκφράσεις που δεν απαντούσαν στην ουσία της συλλογιστικής του άρθρου, ούτε αμφισβητούσαν τα στοιχεία που αναφέραμε, αλλά έκαναν λόγο για τις

προθέσεις και τη σκοπιμότητά του. Σχόλια που δεν προσφέρουν καθόλου καλή υπηρεσία στην αναζήτηση, το δημιουργικό διάλογο και την υπεράσπιση των θέσεων του ΚΚΕ. Θα ασχοληθούμε με ένα ενδεικτικό από αυτά.

Το κείμενο στον ιστότοπο Κατιούσα του Μάνου Δούκα με τίτλο **«Οι επαναστατικές ονειρώξεις του Πριν και η "αριστερή" κριτική του στον Πελετίδη και τους άλλους κομμουνιστές δημάρχους»** (που όμως δεν παραπέμπει στο ίδιο το άρθρο), ανάμεσα σε διάφορους απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, αναφέρει και τα παρακάτω:

«Το Πριν αντί να τα ρίχνει στην Ε.Ε., στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, στα αστικά κόμματα... αυτοί πάλι στο ΚΚΕ τα "ρίχνουν"». Είναι προφανές ότι ο συντάκτης γνωρίζει, αλλά παραπληροφορεί, ώστε να καλλιεργείται φανατισμός σε όσους δεν έχουν πληροφόρηση από την πηγή, ότι η αρθρογραφία του Πριν και η δράση των δυνάμεων του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση όχι μόνο σήμερα αλλά από τη δημιουργία τους πρώτο στόχο έχουν το αστικό στρατόπεδο. Το κεφάλαιο, την ΕΕ, τα αστικά κόμματα και τις αστικές κυβερνήσεις, είτε ήταν η συγκυβέρνηση το '89 της ΝΔ με τον ενιαίο Συνασπισμό (ΚΚΕ και ΕΑΡ), είτε η Οικουμενική στη συνέχεια με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τον ενιαίο Συνασπισμό, είτε οι κυβερνήσεις με ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ, ΣΥΡΙΖΑ. Γι αυτό άλλωστε και τολμηρά και «αριστερίστικα» σύμφωνα την παραδοσιακή λογική, ανάμεσα στα άλλα λέμε: «Κάτω η αντεργατική πολιτική και κάθε κυβέρνηση που την εφαρμόζει».

«Το "κόκκινη" διαχείριση σε εισαγωγικά. Αμφισβητείται η "κοκκινίλα" του Πελετίδη και των άλλων». Και όμως, τα εισαγωγικά στον τίτλο του άρθρου «Η "Κόκκινη" διαχείριση...» δεν αμφισβητούν την κομμουνιστική ιδιότητα ή ταυτότητα του Πελετίδη και των άλλων δημάρχων, γιατί το αντικείμενο του άρθρου εξετάζει το αν υπήρχε και αν μπορεί να υπάρξει «κόκκινη» διαχείριση σε δήμους εντός του αστικού πλαισίου, πώς ορίζεται, από πού ξεκινάει και μέχρι πού μπορεί να φτάσει, πράγμα εντελώς διαφορετικό από το να μετατίθεται συναισθηματικά το θέμα στα πρόσωπα, την ιδεολογία και τις προθέσεις τους. Εν κατακλείδι στο άρθρο μας ισχυριστήκαμε με επιχειρήματα και στοιχεία ότι κόκκινη διαχείριση του αστικού πλαισίου δεν υπάρχει. Αντίθετα, Κομμουνιστική κόκκινη στάση υπάρχει και εκεί βάζουμε τον πήχη.

«Η ζωή των ανθρώπων στην Πάτρα, στο Χαϊδάρι, στην Καισαριανή, την Πετρούπολη και την Ικαρία, τους δίνει τις απαντήσεις». Και όμως υπάρχει ακόμα καπιταλισμός και μνημονιακή πολιτική σε όλες αυτές τις περιοχές και ο κόσμος υποφέρει, αλλιώς οι υπόλοιποι θα μετακομίζαμε εκεί. Δεν αρκούν θετικά επιμέρους μέτρα ανακούφισης για να αλλάξει η ζωή μας, όσο θετικά και να είναι και όσο και να τα επικροτούμε όταν αυτά παίρνονται, άλλωστε

και εμείς πχ ζητάμε απαλλαγές και μειώσεις των δημοτικών τελών για τους οικονομικά αδύναμους και για τη λαϊκή κατοικία μέχρι την οριστική απαλλαγή από τη φορολογία κάθε λαϊκού νοικοκυριού και τη φορολόγηση του κεφαλαίου. Αλλά, δυστυχώς η πραγματικότητα είναι ότι δεν έχουμε συνολικά **«καλύτερα αποτελέσματα»** στη ζωή των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

«Οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί. Κι η καλή εφημερίδα με τέτοια άρθρα, παλεύει να τους κάνει πιο αρνητικούς ακόμα». Ο ισχυρισμός ότι οι αρνητικοί συσχετισμοί για την κομμουνιστική αριστερά επιδεινώνονται, όταν εξετάζονται τα πεπραγμένα και εξάγονται συμπεράσματα με κριτήριο τις απαιτούμενες ανατροπές και ρήξεις με το αστικό πλαίσιο, σημαίνει *«βουλώστε το, γιατί χανόμαστε»*. Αντίθετα, χρειάζεται να σκύψουμε και να δούμε ποια είναι η γραμμή μας και πως μπορεί η κομμουνιστική αριστερά να πάει ένα βήμα παραπέρα την εκτίμηση που κερδίζει από τον κόσμο, να στρατεύσει για την επανάσταση και την κομμουνιστική κοινωνία, να συμβάλει για τη συνολική ανατροπή των συσχετισμών.

«Αντί να επιτίθενται στον Πελετίδη και το Σελέκο θα ήταν προτιμότερο να επιτεθούν κατ' αρχήν στο ίδιο το "πλαίσιο", στη νομοθεσία και σε αυτούς που τα ψηφίζουν». Κριτική στον καπιταλισμό και στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της τοπικής Διοίκησης κάνουμε χρόνια τώρα και είναι γνωστή. Παραπέμπουμε και στις τελευταίες μας ανακοινώσεις, άρθρα και αναλύσεις για τον Κλεισθένη Ι και το ρόλο του στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο τοπικό κράτος.

«Έχει εκτεθεί σε μια σειρά δήμους σε συνεργασίας με ευρωΣΥΡΙΖΑ... μόνιμος συνεργάτης του ΣΥΡΙΖΑ... κοινά ψηφοδέλτια... αριστερά προεδρεία ... μόνιμος ακόλουθος της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ... σεσημασμένος επίδοξος διαχειριστής του συστήματος όπως δείχνουν οι συμμετοχές του στους “αγανακτισμένους”, στην φανατική υπηρέτηση του γνωστού “ΟΧΙ”....υπήρξε επί πολλά χρόνια αρνητής ακόμα και του συνθήματος “Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους» στα συνδικάτα».

Δεν θα μπορούμε στη διαδικασία να αποδείξουμε πως δεν είμαστε ελέφαντες. Εξάλλου είναι γνωστό τοις πάσι, το ότι δεν στηρίξαμε ούτε συνεργαζόμαστε με το ΣΥΡΙΖΑ.

Κατ’ αρχήν στο μακρινό ’89 εμείς ήμασταν αντίθετοι στη συγκρότηση του ενιαίου Συνασπισμού, πρόδρομο/πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ, που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία του ΚΚΕ και νομιμοποίησε αστικές κυβερνήσεις με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Όσο για τους δήμους του ΣΥΡΙΖΑ, δεν υπάρχει καμιά ανακοίνωση ή δήλωση στήριξης από το ΝΑΡ για την εκλογή τους. Αντίθετα, ακόμα και πρόσφατα υπάρχει σαφέστατη πολεμική, όπως σε δισέλιδο άρθρο στις 3 Φεβρουαρίου. Ο Μ.Δ αραδιάζει μαζί τόσες συκοφαντίες, λάσπη και τερατώδη ψέματα, που δεν μπορεί να τα πιστεύει ούτε ο ίδιος. Ο φανατισμός τυφλώνει. Υπάρχουν ντοκουμέντα για το ποιος πρώτος διαχωρίστηκε στις συγκεντρώσεις και σε όλα τα επίπεδα από τον αστικό συνδικαλισμό των ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ, για τη συμμετοχή μας στο κίνημα των πλατειών για λαϊκές συνελεύσεις για «να φύγουν όλοι και να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας», για το περιεχόμενο και τις δράσεις μας στα συνδικάτα και στους εργατικούς αγώνες. Παρά τις μικρές μας δυνάμεις δεν είμαστε αόρατοι και αν κάποιοι δεν μας ξέρουν μπορούν να διαβάσουν και να μάθουν.

«Δεν έχει ούτε πρόταση για την ανατροπή του καπιταλισμού, ούτε πρόταση εξουσίας στο σοσιαλισμό. Γεγονός που τον κατατάσσει στη ευρύχωρη παρέα των κάθε λογής ρεφορμιστών». Πρόκειται για αγνωστικισμό και αυθαίρετο συμπέρασμα. Θα του προτείναμε να διαβάσει την Προγραμματική Διακήρυξη, τις επεξεργασίες και τις αποφάσεις των συλλογικών μας σωμάτων. Άλλο να πεις ότι διαφωνώ με τα όσα προτείνεις και άλλο ότι δεν έχεις πρόταση. Συνεχίζουμε να εκτιμούμε ότι κανείς ούτε φίλος, ούτε σύμμαχος είναι υπεράνω κριτικής. Ο φανατισμός και η υπεράσπιση του αλάθητου, που εκπέμπουν κάποιοι φίλοι του ΚΚΕ, δεν υπηρετεί την κομμουνιστική υπόθεση. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτοί μέσω διάφορων περιφερειακών sites διεκπεραιώνουν με αυτόν τον τρόπο την αντιπαράθεση σε σοβαρά ζητήματα και έτσι γίνεται υπεκφυγή της ανάγκης για ουσιαστικές απαντήσεις.

Ας μας πει λοιπόν, ο Μ.Δ αφού μιλά για λογαριασμό του ΚΚΕ, τώρα με τον Κλεισθένη Ι στους δήμους που θα πάρει το ΚΚΕ τη δημαρχία από το δεύτερο γύρο και δεν θα έχει απόλυτη

πλειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο, πώς θα καταφέρει να ασκήσει τη φιλολαϊκή πολιτική; Θα θεωρήσει ότι είναι εγκατάλειψη ευθυνών το να αρνηθεί τη συνδιοίκηση ή θα πάει όπως με τη συνταγή που έχει στο εργατικό κίνημα για αντιπροσωπευτικά-αναλογικά προεδρεία και θα επιδιώξει συναινέσεις με άλλες παρατάξεις δίνοντας και αντιδημάρχους, ώστε να διοικήσει και να συνεχίζει να βελτιώνει τη ζωή των ανθρώπων και να εξυπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες;

Τελειώνοντας. Το άρθρο του Μ.Δ, παρότι, κάπου γράφει ότι έχει ο καθένας δικαίωμα κριτικής, στην πράξη το αρνείται και γράφει μάλιστα παρακάτω «**Δεν έχει δικαίωμα κριτικής όποιος ... δεν έχει πρόταση ...**». Καταναλώνεται σε διαστρεβλώσεις και απαξιωτικά σχόλια και προσπερνά τα επιχειρήματα της κριτικής μας δηλώνοντας ότι «**Δεν θα το κάνω, γιατί το θεωρώ πολύ εύκολο και αστείο.**». Όμως, αντιδράσεις τέτοιου τύπου θυμίζουν την αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ στην αριστερή κριτική που του γίνεται (και από το ΚΚΕ) για τα αντίδωρα/αντίμετρα που παίρνει και που φυσικά δεν αντισταθμίζουν τις επιπτώσεις της συνολικής αντεργατικής του πολιτικής.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε σε ουσιαστική βάση, αν πιάναμε το νήμα από την αρχή, χωρίς παρωπίδες και προκαταλήψεις. Σε συνέχεια προηγούμενων επεξεργασιών μας που βρίσκονται στις ιστοσελίδες του Πριν και του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, καταθέσαμε πολιτικές τοποθετήσεις στο Πριν για τις τοπικές εκλογές. Με **2σέλιδο στις 13/1** για τα όρια θεσμικού πλαισίου λειτουργίας δήμων και περιφερειών και το πώς επιβάλλονται κατακτήσεις και **με 2σέλιδο στις 3/2** με σκληρή κριτική στις διοικήσεις του ΣΥΡΙΖΑ σε Περιφέρειες και Δήμους.

Στις **10/2 με μονοσέλιδο** αναφερθήκαμε στους δήμους του ΚΚΕ, γράφοντας εξ αρχής ότι «Οπωσδήποτε, δεν απαξιώνουμε θετικά μέτρα και ενέργειες συμβολικής σημασίας, όπως η πορεία κατά της ανεργίας που οργάνωσε ο δήμος Πάτρας, καθώς και τις δηλώσεις των δημοτικών αρχών κατά των μνημονίων, της κυβέρνησης, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, της ελαστικής εργασίας, του Κλεισθένη και υποστήριξης εργατικών αγώνων.» και παρακάτω αναπτύξαμε τη δική μας οπτική για τα τεκταινόμενα και τη μυθοποίηση των πολιτικών αυτών των δημοτικών αρχών.

Θα συνεχίσουμε σε επόμενα φύλλα για σχετικά θέματα. Με βάση τις θεωρητικές μας γνώσεις, τις αναλύσεις μας και τη δική μας εμπειρία από τους κομμουνιστές συμβούλους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε περιφέρειες και δήμους θα τοποθετηθούμε και στο ερώτημα: **«Πώς εμείς αντιλαμβανόμαστε τη στάση και δράση μιας αντικαπιταλιστικής κίνησης και την αντιπροσώπευση στα συμβούλια, την πορεία**

προς την κατάκτηση της στράτευσης της κοινωνικής πλειοψηφίας και όταν μια κίνηση πάρει τη διοίκηση ενός δήμου».

Γιατί τα προβλήματα για την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα είναι δραματικά και τα πραγματικά ερωτήματα για την κομμουνιστική αριστερά στο πώς θα συμβάλει σε μια νέα έφοδο στον ουρανό είναι κρίσιμα.

Πηγή: ΠΡΙΝ